

ஸ்ரீ ஹரி:
ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிஜியின்
மதுரமுரளி
தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

"ஆஷாட ஏகாதசி", மதுரமுரளிபவனம், ஆலப்பாக்கம்

வேணு : 11

ஆகஸ்ட் - 2005

காணம் : 1

www.madhuramurali.org

ஸ்ரீ ஹரி:

குருபுண்ணியா அன்று மாதுரின்கி ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரோமிகவரதனுக்கு பூசை, ஆரத்தி
இடம் : மதுராபுரி தேதி : 21.07.2005

ஸ்ரீ ஹரி:

"ஆழ்வாட ஏகாதசி பஜனை"

ஆடம் : மதுராழ்வாரளிபவனம், ஆலப்பாக்கம்

தேதி : 17.07.2005

மதுரமுரளி

Rs. 5/-

Registered as Newspaper in India R. No. 62828 / 95

Regd. No.
TN / PMG (CCR) / 521 / 03 - 05

Licensed to Post without
prepayment WPP No. 319/03-05

வேண்டி : 11

ஆகஸ்ட் - 2005

காணம் : 1

"குருபூர்ணிமா", இடம் : மதுரபுரி, தேதி : 21.07.2005

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swarnigal Mission, New No.2, Old No. 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600 083 and Printed by Mrs. Sri. Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar. Website : www.madhuramurali.org; e-mail : contact@madhuramurali.org ; publications@madhuramurali.org

ஸ்ரீ ஹரி:
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின்
மதுரமுரளி
(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 11

ஆகஸ்ட் 2005

கானம் : 1

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்	2
2. மதுரமான மஹனீயர் - 116	3
3. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்	4
4. மாதம் ஒரு புத்தகம்	6
5. எந்தரோ மஹானுபாவலு - 88	8
6. ஸ்ரீ சங்கரர் நூல்களில் ரஸானுபவங்கள் - 2	14
7. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 91	18
8. மாலே மணிவண்ணா! - 35	20
9. ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 35	24
10. அதிமானுஷஸ்தவம்	27
11. பக்த கபீர்	28
12. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 116	30
13. செய்திகள்	32

உண்மைக்கான வழியைப் பலர் கூறலாம். ஆனால், அந்த
உண்மையை உன்னால் மட்டுமே அடைய முடியும்.

—ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் - பந்துவராளி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

திவ்யஸுரீன் அஹம் நமாமி

(திவ்யஸுரீன்)

சரணங்கள்

த்ராவிடவேத வர்ஷகான்

தீன ஜனோத்தார தீரான்

அர்ச்சாவதார நிஷ்டான்

அனந்த கல்யாணகுண ஸம்பன்னான்

(திவ்யஸுரீன்)

நாமகீர்த்தன தத்பரான்

நாராயணபத ஸித்தான்

வைஷ்ணவ பக்தஜன ஆப்ரயான்

வைஷ்ணவ முரளிதர ஹ்ருதயான்

(திவ்யஸுரீன்)

Visit us at www.madhuramurali.org for

1. Detailed reports of major mission / satsang events with pictures viz. Utsavams, Samprokshanams, Thirthayatras, Bhagavatha Saphthaham.
2. Online Spiritual magazine "Madhuramurali" every month in English / Tamil.
3. Satsang news & updates on mission activities.
4. Sri Swamiji's lectures / essays
5. Articles on religion, philosophy, lives of saints.
6. Downloadable free audio "Hare Rama....." Mahamantra chanting rendered in various raagas and more.

“மஹான்கள், தூய்மையான வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள். எப்பொழுதும் தபோ மயமான வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள். அப்படி வாழ்பவர்களுக்கும் ஏதாவது ஒரு நோய் ஏற்பட்டு, கடைசிக் காலத்தில் துன்பப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். பகவான் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், பகவான் ரமணர், யோகிராம்சுரத்குமார் போன்றவர்கள் கடைசிக் காலத்தில் புற்றுநோயால் அவதிப்பட்டனர்.

அவதாரபுருஷர்களுக்குப் பூர்வ ஜன்மங்களுடைய பாவம் என்ற ஒன்று இருக்க முடியாது. அப்படியிருக்கையில், இவர்கள் இப்படி அல்லலுறக் காரணம் என்ன என்றால், அவர்களிடம் யார் யாரெல்லாம் வருகின்றார்களோ, யார் யாரிடமிருந்து உணவு வாங்கி உட்கொள்கின்றார்களோ, யார் யாருக்கெல்லாம் மந்திர தீக்ஷை கொடுக்கின்றார்களோ, யார் யாருடைய துன்பங்களை விலக்கு கின்றார்களோ, யார் யாரையெல்லாம் தொடுகின்றார்களோ, இப்படிப் பலருடைய பாவங்கள் பல பல விதங்களில் இந்த மஹான்களிடம் வந்து சேருகின்றன.

‘அப்படி வராமல் இந்த மஹான்கள் தடுத்துக்கொள்ள முடியாதா?’ என்றால், நிச்சயமாகத் தடுத்துக்கொள்ளமுடியும். ஆனால், அவர்களால் மற்றவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் அதாவது ஆன்மீக முன்னேற்றம், துன்பம் விலகுதல் போன்றவையெல்லாம் நடக்கா! குருவுக்கும் அவரிடம் ஏதோ ஒன்றுக்காக வருபவர் களுக்கும் ஒரு தெய்வீகமான தொடர்பு ஏற்படுவதாலேயே இப்படி நடக்கின்றது” என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கூறினார்கள்.

ஸமீபத்தில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவர் இந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்ததால் அதைப் பற்றி எழுதினேன்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்

கேள்வி : ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் ஹனுமார் ஏன் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாதவராக உள்ளார்?

பதில் : ஹனுமார், கைங்கர்யத்தின் உருவமாகத் திகழ்பவர். பகவானுடைய கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் நைஷ்டிகப் ப்ரஹ்மசாரியாக இருந்தால்தான் எந்தவிதமான பந்தபாசத்திற்கும் அகப்படாமல் கவலையில்லாமல் கைங்கர்யம் செய்யமுடியும் என்பதைக் காண்பிப்பதற்காகத்தான் என்னவோ கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் உள்ளார்!

கேள்வி : ஒருவருக்கு ஸீத்திகள் சில கைகூடியிருக்குமானால் ஒரு மஹாத்மாவால் அதை மறைத்துவிட முடியுமா?

பதில் : ஆம். முடியும்! இதற்குச் சுவாமி விவேகானந்தர் வாழ்வில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப் பார்க்கலாம். சுவாமி விவேகானந்தர் சென்னைக்கு முன்பொருமுறை வந்திருந்தபொழுது, ஒருநாள் தமது தாயார் இறந்துவிட்டதாகக் கனவுகண்டார். அதன் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக, வலங்கைமானிலுள்ள கோவிந்தச் செட்டி என்ற குறிசொல்பவரிடம் அழைத்துச் சென்றனர். கனவு உண்மையல்ல என்பதைக் கோவிந்தச் செட்டி எடுத்துக் கூறி, சுவாமிஜியின் மனச் சுமையைக் குறைத்தார்.

மற்றொரு சமயம், சுவாமி விவேகானந்தருக்குக் கும்பகோணத்தில் வரவேற்புக் கொடுத்தபொழுது கூட்டத்தில் ஒருவராகக் கோவிந்தச் செட்டி நின்றிருந்தார். சுவாமிஜி அவரை அழைத்து, பிறகு தனியாக வந்து சந்திக்குமாறு கூறினார். கோவிந்தர் சென்றபோது, சுவாமிஜி அவரிடம், “உங்களிடம் அற்புத சக்தி இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அது உங்களுக்குப் பணத்தையும் புகழையும் அள்ளித் தந்திருப்பதும் உண்மை. ஆனால், ஆன்மீகம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், நீங்கள் ஓர் அடிகூட முன்னேறவில்லை! எங்கே ஆரம்பித்தீர்களோ அங்கேயே

நிற்கிறீர்கள்! அதுதானே உண்மை? கடவுளை நோக்கி உங்கள் மனம் சிறிதாவது சென்றுள்ளதா?” என்று கேட்டார். கோவிந்தச் செட்டி, சுவாமிஜி கூறியதன் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். உடனே சுவாமிஜி அவரிடம், ‘உங்கள் மனம் கடவுளை நாடாவிட்டால் இந்தச் சக்திகளால் என்ன பயன்? இறையானந்தத்தை ஒருமுறை நீங்கள் சுவைத்துவிட்டால் அதன் பிறகு இவையெல்லாம் பயனற்றவையாகிவிடும்’ என்று கூறி, கோவிந்தச் செட்டியைக் கட்டியணைத்தார். ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அன்றிலிருந்து கோவிந்தரின் அற்புத ஆற்றல்கள் அவரைவிட்டு விலகிவிட்டன. அவர் இறைவனுக்காக மன ஏக்கத்துடன் உலகைத் துறந்தவராக வாழ்ந்தார்.

கேள்வி : இறந்தவர்களின் ஆவிகள் மஹான்களிடம் வந்து தரங்கள் நல்ல கதி அடையப் பிரார்த்தனை செய்யுமா?

பதில் : ஆம், அப்படிப் பிரார்த்தனை செய்வதுண்டு. மஹான்களும் கருணைகூர்ந்து அவற்றுக்கு அருள் செய்திருக்கின்றார்கள். இவை போன்ற சம்பவங்களைப் பல மஹான்களின் சரித்திரங்களில் பார்க்கலாம்.

சந்தாதாரர்கள் கவனத்திற்கு

மதுரமுரளி பற்றித் தொடர்புகொள்ள விரும்புவவர்கள்,
கீழ்க்கண்ட முகவரியை அணுகவும் :-

Sri. V. JANAKIRAMAN
No. 24-A, Mangai Street,
Off : Pillayarkoil Street,
Jaffer Khanpet, Chennai - 600 083

Cell : 94440 03710

email ID : publications@madhuramuralli.org

மாதம் ஒரு புத்தகம்

நூலின் பெயர் : சுவாமி விவேகானந்தர்
விரிவான வாழ்க்கை வரலாறு (LifeHistory)

வெளியிட்டோர் : ஸ்ரீராமக்ருஷ்ண மடம், சென்னை - 4.

சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களின் விரிவான வாழ்க்கை வரலாறு இரண்டு பாகங்களாக ஸ்ரீராமக்ருஷ்ண மடம் - மயிலாப்பூர் வெளியிட்டுள்ளது. சுவாமி ஆசுதோஷானந்தர் அவர்கள் எழுதியது. மிகவும் அருமையாக உள்ளது இந்தப் புத்தகம். அதிலிருந்து ஒரு சம்பவத்தைப் பார்ப்போமா!

பகவான் ராமக்ருஷ்ணரை சுவாமி விவேகானந்தர் ஆரம்பத்தில் பார்க்க வரும்பொழுதெல்லாம் அத்வைத நூல்களைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்வார். விவேகானந்தருக்கோ இவை எல்லாம் நாத்திக நூல்களாகவே தெரிந்தன. நாத்திகத்திற்கும் அத்வைதக் கருத்துகளுக்கும் பெரிய வித்தியாசமில்லை என்றே நினைத்தார். அதைப் பற்றிப் பேசி எள்ளி நகையாடினார். அப்படி ஒரு சமயம், ஹாஸ்ராவிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, பகவான் ராமக்ருஷ்ணர் அங்கு வந்து விவேகானந்தரைத் தொட்டுச் சமாதியில் ஆழ்த்தினார். அதைக் குறித்து, சுவாமி விவேகானந்தர் விளக்குவதைக் கீழே காணலாம்.

அன்று குருதேவர் என்னைத் தொட்ட கணத்தில், மனத்தில் ஒரு புரட்சியே ஏற்பட்டது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்பதைக் கண்டேன் நான்! எவ்வளவு நேரம் இந்த நிலை நீடிக்கும் என்று அமைதியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அன்று முழுவதும் அந்த உணர்வு என்னைவிட்டு நீங்கவில்லை. வீடு திரும்பினேன். அங்கும் அதே உணர்வு! பார்க்கும் இடமெல்லாம் நீக்கமற இறைவனே நிறைந்திருந்தார். சாப்பிட அமர்ந்தேன் - உணவு, தட்டு, பரிமாறியவர், உணவை உட்கொள்ளும் நான் அனைத்தும் அவரேயன்றி வேறில்லை! ஓரிரு வாய் உண்டு விட்டு, ஸ்தம்பித்துப் போய் அமர்ந்திருந்தேன்; 'ஏன் இப்படி இருக்கிறாய்? சாப்பிடு' என்று என் தாய் கூறிய பின்னரே மீண்டும் உண்ணத்

தொடங்கினேன். இவ்வாறாக ஊண், ஓய்வு, கல்லூரிக்குச் செல்லும்போது என்று எப்பொழுதும் அதே காட்சி! ஏதோ ஒருவிதமான விவரிக்க இயலாத பரவசம் எப்பொழுதும் என்னை ஆட்கொண்டிருந்தது. சாலையில் போய்க்கொண்டிருந்தேன். வண்டிகள் வந்தன. ஆனால், மற்ற நேரங்களைப்போல, ஒதுங்க வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை; அந்த வண்டி எதுவோ அதுவே நானும் என்று தோன்றியது. என்கைகால்கள் உணர்வற்றது போலிருந்தன. உணவில் சற்றும் திருப்தி இல்லாமல் போய்விட்டது, வேறு யாரோ சாப்பிடுவதுபோல் தோன்றும். சில வேளைகளில், சாப்பிடும்போதே தரையில் சாய்ந்துவிடுவேன். எழுந்து அமர்ந்து மறுபடியும் சாப்பிடுவேன். சில வேளைகளில் அளவுக்கு அதிகமாகச் சாப்பிட்டு விடுவேன்! அது எனக்கு எந்தவிதமான கெடுதலையும் உண்டாக்கவில்லை என்றாலும், என் தாய் பயந்து விட்டார். “உனக்கு ஏதோ பயங்கர நோய் வந்துள்ளதுபோல் தோன்றுகிறது” என்பாள். சில சமயம், “இனி அவன் பிழைக்க மாட்டான்” என்றும் கூறுவாள்.

அந்த உணர்வு சிறிது குறைந்தபோது உலகம் ஒரு கனவுபோல் தோன்றியது! ஹேதுவா குளத்தின் கரையில் நடந்துகொண்டிருந்தேன். அதன் நான்கு பக்கமும் அமைந்திருந்த இரும்புவேலி உண்மையா அல்லது கனவா என்றறிய அவற்றில் தலையை மோதிப் பார்த்தேன்! கைகால்களில் உணர்ச்சியே இல்லை; ‘பக்கவாதம் வந்துவிட்டதோ?’ என்று தோன்றியது. இப்படிச் சில நாட்களுக்கு அந்த உணர்வின் தீவிரமான ஆதிக்கத்திலிருந்து என்னால் விடுபட முடியவில்லை. இயல்பான நிலை ஏற்பட்டபோது ‘இதுதான் அத்வைத அனுபவம்’ என்று எண்ணினேன். அப்படியானால் சாஸ்திரங்களில் எழுதப்பட்டிருப்பது பொய்யல்ல’ என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. அதன்பின் அத்வைதத் தத்துவத்தின் முடிவுகளை என்னால் சந்தேகிக்க முடியவில்லை.

இவை போன்ற பல ரஸமான சம்பவங்களும், அறிவுரைகளும், ஆன்மீக வழிகாட்டும் விஷயங்களும், இந்தப் புத்தகங்களில் அநேகம் உள்ளன. சுவாமிஜியின் தியாகமும் ஆச்சர்யமான சேவையும் நம்மை மெய்சிலிர்த்து வைக்கின்றன.

— டாக்டர் ஆ. பாக்யநாதன்.

எந்தரோ மஹாலுபாவுலு - 88

அடுத்த நாள் காலையில் மஹாப்ரபு, அனந்த பண்டிதர் அவர்களின் வீட்டிலிருந்து கிளம்பி காடி என்ற கிராமத்தை அடைந்து அங்கு அம்புலிங்கர் என்ற, நீரில் மூழ்கிய சிவனைத் தரிசனம் செய்தார். பிறகு, கௌட தேச எல்லையை அடைந்தார். கங்கையின் மறுகரையில் ஓரிஸ்ஸா தேசம். இரண்டு தேசத்திற்கும் நான்கு கோசம் தூரம். பாகீரதி நதி இரு தேசத்தையும் பிரித்து வைத்திருக்கிறாள்.

அப்போது யுத்த நேரம். கௌடதேசத்து பாதுஷா, ஓரிஸ்ஸா தேசத்து மஹாராஜாவான ப்ரதாபருத்ரனுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம். இதனால், ஜகன்னாதபுரிக்குச் செல்லும் பக்தர்களுக்குக் கங்கையைக் கடக்க மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. கௌட தேசத்து அதிபதி ஓரிஸ்ஸா தேசத்து மக்களை உள்ளேவிடக் கூடாது எனக் கண்டிப்பாக இருந்தான். ஓரிஸ்ஸா தேசத்திலும் வங்கத்து ஆட்களை உள்ளே விடாமல் தடுத்தனர். யாராவது தப்பித் தவறி வந்தால் பரிசோதனை மிகவும் கடினமாக இருக்கும். ஏதாவது பொருள் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் பிடுங்கிவிடுவார்கள்.

மஹாப்ரபு தன் பக்தர்களுடன் கங்கைக் கரையை அடைந்தார். முகுந்ததத், இனிமையாகக் க்ருஷ்ண கீர்த்தனம் செய்தார். ப்ரபு தம்மை மறந்து கண்ணீர் பெருக நடனமாடினார். இந்த அற்புத நிலையைக் கண்ட அனேக மக்கள் கரையில் கூடினார்கள். தங்களைப் பாக்கயசாலிகளாக நினைத்தனர்.

இப்படி அம்புலிங்கரின் கரையில் கங்கா ஸ்நானம் செய்த மஹாப்ரபு கூறலானார். “பகீரதன் கங்கையைச் சுவர்க்கத்திலிருந்து கொண்டு வந்ததும் சிவன் சோகத்தால் இங்கு வந்து ஜலத்தில் வீழ்ந்தார். கங்கையும் சிவனின் ப்ரேமையை உணர்ந்து இங்கு வந்து சிவனைப் பூஜை செய்து, சிவனை ஜலத்திலேயே இருக்குமாறு ப்ரார்த்தனை செய்தாள். அதைக் கேட்டு, சிவனும் இங்கு ஜலத்தில் வசிப்பதால் அவருக்கு ‘அம்புலிங்கர்’ எனப் பெயர். இவரைத் தரிசிப்பதால் கோடி ஜன்ம பாவங்களும் நசியும்” என்று அந்தக்ஷேத்ர மஹாத்மியத்தைச் சொன்னார். இதற்குள் அந்தப் பகுதியைச்

சேர்ந்த ராஜா ராமசந்த்ரகான் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். ப்ரபுவைக் கண்டதும் பல்லக்கிலிருந்து இறங்கி, அவரைத் தரிசனம் செய்ய வந்தான். அப்போது ப்ரபு தன்னை மறந்து க்ருஷ்ணகீர்த்தனம் செய்துகொண்டு கண்ணீர் பெருக நின்று கொண்டு இருந்தார். ராமசந்த்ரகான், ப்ரபுவின் தேஜஸ்வரூபத்தைக் கண்டு தூரத்திலிருந்தே அவரை நமஸ்கரித்தான். ப்ரபுவிற்கு வெளி உலக நினைவே இல்லாததால் அவருக்குத் தன்னை யாரோ நமஸ்கரித்ததாகவே தெரியவில்லை. ப்ரபுவின் பக்தர்கள் அவருக்கு வெளிஉலக நினைவை ஏற்படுத்தி ராமசந்த்ரகானின் வரவைத் தெரிவித்தனர். பிறகு ப்ரபு சந்தோஷம் தெரிவித்து, “ஓ! நீங்கள்தாம் ராமசந்த்ரகானா! தங்களைக் கண்டது பற்றிச் சந்தோஷம்” என்றார்.

தன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டே ராமசந்த்ரகான், “ப்ரபோ! நான் விஷய வாசனை நிரம்பிய காமி. பாக்யவசத்தால் உங்களைச் சந்தித்தேன். என் பாபங்கள் இன்றுடன் அழிந்தன. எனக்கு என்ன ஆணை வேண்டுமானாலும் இடுங்கள்” என்றான்.

ப்ரபு, “ராமசந்த்ரகா! நான் என் ப்ராணவல்லபனைச் சந்திக்க ஆவலாக உள்ளேன்! பூரிக்குச் சென்று ஹ்ருதய ரமணனைக் கண்டு ஜீவனத்தைச் சபலமாக்க விரும்புகிறேன். நீ அதற்கு உதவி புரி. இந்தக் கரையைக் கடக்க உதவி புரி, அதுபோதும்” என்றார்.

ராமசந்த்ரகான், “ப்ரபோ! இந்த யுத்த காலத்தில் கௌட தேசத்தவர்களை அந்தக் கரைக்குக் கொண்டு சேர்ப்பது மிகவும் கடினமான கார்யம் - பாதுஷாவின் கடினமான ஆணை இருக்கிறது. இருந்தாலும் நான் என் உயிரைப் பணயம் வைத்தாவது உங்களை அந்தக் கரைக்கு அனுப்புவேன். இன்று இங்குத் தங்குங்கள். நாளைக் காலையில் அந்தக் கரையை நீங்கள் அடைய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன்” என்றார். இதைக்கேட்டு ப்ரபுவும் அங்குள்ள ஒரு பாக்யசாலியான ப்ராஹ்மணர் வீட்டில் அன்றிரவு தங்கினார். இரவு முழுவதும் தம் பக்தர்களுடன் நாம சங்கீர்த்தனம் செய்தார். ராமசந்த்ரகானும் தன்னை மிகவும் பாக்யவானாக நினைத்து ஆனந்தப்பட்டான்.

அடுத்த நாள் காலையில், மஹாப்ரபு காலைக் கடன்களை முடித்ததும் ராமசந்த்ரகான் மஹாப்ரபு கங்கையைக் கடக்க ஓடம்

தயாராக இருப்பதாக அறிவித்தான். மஹாப்ரபுவும் அதில் தம்பக்தர்களுடன் ஏறி அமர்ந்தார். முகுந்ததத் இனிய குரலில் ஹரிநாம சங்கீர்த்தனம் செய்ய, ஓடம் கங்கையைக் கடந்தது. மஹாப்ரபு ஆவேசத்தால் எழுந்து நின்று நடனமாட, ஓடம் தடுமாறியது. ஓடக்காரர், “ஹே சன்யாசி பாபா! தயவு செய்து உட்காருங்கள்! கரையைக் கடந்த பிறகு நடனமாடுங்கள். எங்களை மூழ்கடித்து விடாதீர்கள்” என வேண்டிக்கொண்டான். ஆனால்,ப்ரபு கேட்டால் தானே! முகுந்ததத் கீர்த்தனத்தை நிறுத்திய பிறகும்,ப்ரபு நடனமாட, ஓடக்காரன், ‘இவர் சாதாரண சன்யாசி இல்லை; மஹாபுருஷர்’ எனப் புரிந்துகொண்டான். மௌனமாகி விட்டான்! ஓடம் மெதுவாகப் பிரயாகைக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தது.ப்ரபு இறங்கி ஸ்னானம் செய்தார். பிறகு ஒரிஸ்ஸா தேசத்தை அடைந்தார்.ப்ரபு பக்தர்களிடம், “நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். நான் தனியாகப் பிஷை எடுத்து வருகிறேன்” என்று கிளம்பினார்.ப்ரபுவை மீற யாருக்குத் தெரியும்? அவர்கள் அங்கேயே அமர்ந்தனர்.ப்ரபு பிஷைக்குத் தனியாகக் கிளம்பினார்.

ப்ரபு எங்கு சென்று, “நாராயண ஹரி” என்று குரல் தந்தாலும் அவரது பையில் அரிசி, அவல் சேர்க்க ஜனங்கள் ஓடி வந்தனர். அவரது அசாதாரணமான அழகும், தேஜஸும் அனைவரையும் கவர்ந்து இழுத்தன. சிறிது நேரத்தில் அவரது பிஷைப் பை நிரம்பியது. சிலரின் பிஷையைப் ப்ரபு வருத்தத்துடன் மறுக்க நேர்ந்தது. தமது பை நிரம்பியதும் ப்ரபு தம் பக்தர்களிடம் வந்தார். நித்யானந்தரிடம் பையைத் தந்துவிட்டுச் சிரித்தார்! ஜகதானந்தர் போஜனம் தயார் செய்ய அனைவரும் உணவு உண்டு மகிழ்ந்தனர்.

பிறகு மேற்கொண்டு நடந்தனர். அங்குச் சங்கவரி கட்டும் இடத்தை அடைந்தனர். அங்கு ராஜாவின் ஆணைப்படி ஒவ்வொரு பயணிக்கும் வரி விதித்தனர். அதிகாரிகள் மிகவும் கடுமையானவர்கள். சன்யாசிகளுக்குக் கூட வரி விதித்தனர்.ப்ரபுவையும் மேலே செல்ல விடாமல் தடுத்தனர். “நியமித்த வரி செலுத்தாமல் நீங்கள் மேலே செல்லக்கூடாது” எனத் தடுத்தனர்.ப்ரபு இதைக் கேட்டு அழலானார். “ஹா ப்ரபோ! ஜகன்னாததேவா! நான் உங்களைச் சீக்கிரமாகத் தர்சனம் செய்ய முடியாதா? நாதா! தரிசனம் தரமாட்டீர்களா!” எனக்

கதறினார். இதைக் கேட்ட கல் நெஞ்சம் படைத்த அதிகாரிகளின் மனமும் இளகியது. அவர்கள் நினைத்தார்கள், “சாதாரணமான மனிதன் இப்படிக் கண்ணீர் விடுவானா? இவன் நிச்சயம் மஹாபுருஷன்தான். இவனை ஜகன்னாத பகவானைத் தரிசிக்கத் தடை செய்யக்கூடாது” என்று. உடனே அவர்கள் ப்ரபுவிடம் சென்று, “சன்யாசி பாபா! இப்படித் தைர்யத்தை இழக்காதீர்கள்! உங்களுடன் எத்தனை பேர்கள் உள்ளனர்?” என்று வினவினார்கள்.

ப்ரபு அழுதுகொண்டே, “இந்த உலகில் எனக்கு யார் துணை? நான் வீட்டைத் துறந்த சன்யாசி. பைராகி! நான் தனியாக உள்ளேன். எனக்கு யாரும் கிடையாது” என்றார். இதைக் கேட்ட அதிகாரி, “அப்படியானால் நீங்கள் செல்லுங்கள்” என்றான். இதைக் கேட்ட ப்ரபு முன்னே செல்லலானார். சிறிது தூரம் சென்றதும், ப்ரபு உட்கார்ந்துகொண்டு அழலானார்! அதிகாரி நித்யானந்தரிடம், “ஏன் அவர் அழுகிறார்?” எனக் கேட்டான். அதற்கு நித்யானந்தர், “நாங்கள் நால்வரும் அவருடன்தான் வந்தோம். நாங்களில்லாமல் அவர் எப்படித் தனியாகச் செல்வார்?” என்று கூற அதிகாரி அவர்களையும் போக அனுமதித்தான்.

இப்படிக் கடுமையாக வரிவகுலிக்கும் அதிகாரியின் மனதிலும் ப்ரேமையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ப்ரபு முன்னேறினார். ஜகதானந்தர் ப்ரபுவின் தண்டத்தை நித்யானந்தரிடம் தந்துவிட்டு, கிராமத்தில் பிஷைக்குச் சென்றார்.

நித்யானந்தர் நினைத்தார், “இந்தத் தண்டம் ப்ரபுவிற்கு ஒரு தண்டனைதான். தமது சரீரம்கூட நினைவில்லாமல் இருக்கும் பிரபுவிற்குத் தண்டனை எதற்கு? இதைப் பார்த்துக்கொள்ள ஒருவன் தேவையாக இருக்கிறது. சாதாரண சன்யாஸிக்குத்தான் தண்டம் தேவை. மஹாப்ரபு ப்ரேமாவதாரம், விதிநிஷேதங்களுக்குக் கட்டுப்படாதவர். அவருக்கு இந்தத் தண்டம் வீண்தான்.” இப்படி நினைத்து அவர் தண்டத்தை மூன்று துண்டுகளாக்கி எறிந்து விட்டார்.

பிஷை முடித்து வந்த ஜகன்னாத பண்டிதர், நித்யானந்தரிடம் ப்ரபுவின் தண்டத்தைக் காணாமல் ஆச்சர்யத்துடன், “தண்டம்

எங்கே?” என வினவினார், நித்யானந்தர் கம்பீரமாக, “இங்கே எங்காவது கிடக்கும் பார்த்துக்கொள்!” என்றார்.

தேடிப் பார்த்த ஜகன்னாத பண்டிதர் உடைந்துபோன தண்டத்தைக் கண்டு அதிர்ந்து, “பூநீபாத்! என்ன இப்படிச் செய்து விட்டீர்கள். மஹாப்ரபுவின் தண்டத்தை உடைத்து விட்டீர்களே! நான் அவரிடம் என்ன பதில் சொல்வேன்?” என்று மிகவும் துக்கம் அடைந்தார். உடைந்த தண்டத் துண்டுகளுடன் ப்ரபுவிடம் சென்று மிகவும் பயத்துடன், “ப்ரபோ! நித்யானந்தரிடம் தங்களது தண்டத்தைத் தந்துவிட்டுப் பிகைஷுக்குச் சென்றேன். அதற்குள் அவர் இப்படி உங்கள் தண்டத்தை உடைத்துவிட்டார். இதில் என்னுடைய அபராதம் ஏதும் கிடையாது. இப்படிச் செய்வார் எனத் தெரிந்திருந்தால் நான் அவரிடம் தண்டத்தைத் தந்துவிட்டுச் சென்றிருக்க மாட்டேன்! என்னை மன்னிக்கவும்” என்றார்.

இதற்குள் நித்யானந்தரும், முகுந்தத்தும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது ப்ரபு சிறிது கோபத்துடன் நித்யானந்தரைப் பார்த்து, ‘பூநீபாத்! உங்களது வேலையெல்லாம் இப்படிச் சபலம் நிறைந்ததாக உள்ளது. எனது தண்டத்தை உடைத்ததால் உங்களுக்கு என்ன கிடைத்தது? என் சன்யாஸ தர்மத்தை ஏன் கெடுக்கிறீர்கள்! ஸன்யாஸிக்குத் தண்டம்தான் பெரிய தனம். உங்களது ஸ்வபாவத்தால் அதை ஏன் பங்கப்படுத்திவிட்டீர்! உங்களுடன் இருந்து கொண்டு நான் எப்படி என் தர்மத்தைப் பரிபாலனம் செய்வேன்?’ என்று கேட்டார்.

நித்யானந்தர் சிரித்துக்கொண்டே, “அது மூங்கில் தண்டம் தானே! நீங்கள் என்னை உங்களது தண்டமாக ஆக்கிக்கொண்டு எனக்கு என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் தந்துவிடுங்கள்” என்றார்.

ப்ரபு, “அது மூங்கில் தண்டமில்லை. அனைத்துத் தேவதைகளும் அதில் அதிஷ்டானமாக உள்ளனர். உங்களுடன் இருப்பதால் எனக்கு இப்படிப்பட்ட கதி நேர்ந்தது. நான் இனி உங்களுடன் செல்ல மாட்டேன்; நீங்கள் முன்னே செல்லுங்கள். இல்லை என்னைப் போக விடுங்கள்” என்றார்.

முகுந்தத்த, “ப்ரபோ! நீங்களே முன் செல்லுங்கள்” எனக் கூற, ப்ரபு ஓட்ட ஓட்டமாக ஓடி ‘ஜலேஷ்வர்’ என்னும் இடத்தை

அடைந்தார். அங்குச் சிவனுக்கு ஒரு பெரிய கோவில் உள்ளது. அங்கு ப்ராஹ்மணன் ஒருவன் மிகவும் ச்ரத்தையுடன் சிவபூஜை செய்து கொண்டிருந்தான். ஒருவன் அபிஷேகம் செய்ய, ஒருவன் ஸ்துதி செய்துகொண்டிருந்தான். அதைக்கண்ட ப்ரபு மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தார். தண்டத்தை உடைத்த நித்யானந்தர் மீதிருந்த கோபம் எல்லாம் சிவதர்சனத்தால் மறைந்தது. சிவகீர்த்தனம் செய்து நடனமாட ஆரம்பித்தார். தன்னிலை மறந்தார். அவரது நடனத்தால் அங்கிருந்த அனைவரும் தங்களை மறந்தனர். இதற்குள் மற்ற நால்வரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். சங்கீர்த்தனத்தில் தம்மை மறந்து, ப்ரபு நித்யானந்தரைப் ப்ரேம ஆவேசத்தால் அணைத்துக் கொண்டு, “ப்ரபோ! நீங்கள் எனது ஹ்ருதயம்! நீங்கள் எது செய்தாலும் என் நன்மைக்குத்தான் செய்வீர்கள். நான் ஏதாவது கோபத்தில் கூறியிருந்தால் அதைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள். உங்களைத் தவிர இந்த உலகில் எனக்கு யார் நன்மை செய்ய முடியும்?” என்றார். ப்ரபுவின் ஸ்துதியைக் கேட்ட நித்யானந்தர் வெட்கமடைந்தார். “ப்ரபோ! நீங்களே சர்வசமர்த்தர். உங்களது சேவகர்களை உயர்த்திப் பேசுவது உங்கள் வழக்கம்” என்று கூறினார். அன்றிரவு அங்கேயே அனைவரும் தங்கினார்கள்.

காலையில் நித்யகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, ப்ரபு மேற்கொண்டு பூரி யாத்திரையைத் தொடங்கினார். ஜலேஷ்வர், ப்ரம்மகுண்ட், மந்தார் ஆகிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு ப்ரபு, ரேமுனாய் என்னும் தீர்த்தத்தை அடைந்தார். அங்கு கூர்சோர கோபீநாத் பகவானின் கோவிலை அடைந்து பகவானைத் தர்சனம் செய்தார். ஆனந்த மேலீட்டால் கோபீநாத் பகவானை ஸ்துதி செய்தார். பகவானின் சரணங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார். பகவானின் சரீரத்திலிருந்து புஷ்பத்தின் பெரிய கொத்து ப்ரபுவின் சிரஸ்ஸில் தானாகவே விழுந்தது. ப்ரபு, அதைப் பகவானின் ப்ரஸாதமாகத் தலையில் தாங்கி நிறைய நேரம் கோவிலில் நாமகீர்த்தனம் செய்தார். பிறகு அங்கேயே இரவு தங்கினார்.

நித்யானந்தர், “ப்ரபோ! ஸ்ரீ கோபீநாத பகவானுக்கு கூர்சோரன் என ஏன் பெயர் ஏற்பட்டது?” என வினவினார். ப்ரபு சிரித்துக் கொண்டே அந்தக் கதையைக் கூற ஆரம்பித்தார். (தொடரும்)

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்ரீ சங்கரர் நூல்களில் ரஸானுபவங்கள் - 2

- குடந்தை என். இராமசர்மா

மனிதரில் மூவகை உண்டு, 'தான் பெற்ற சுகத்தைத் தான் மட்டும் அனுபவித்தால் போதும்' எனக் கருதுபவன் ஒருவன். 'தன் சுகானுபவத்திற்குத் தடையின்றி மற்றவர்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வோமே' என்று கருதுபவன் இரண்டாவது ரகம். சுகவாரியான மஹானுபூதி பெற்று, அதிலேயே திளைத்து நிற்கும் சிலர் தங்கள் நிலைவிட்டு இறங்கிவந்து, பிறவிப் பெருங்கடலில் மூழ்கித் திணறிக் கொண்டிருக்கும் ஸம்ஸாரி ஜீவனுக்கும் தாம் பெற்ற இன்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருப்புக்கொள்ளாத தவிப்போடு, கைப்பிடித்துக் கரையேற்றுபவர். இவர்கள் மூன்றாவது ரகம். இவர்களே உத்தமர்கள். சமூகத்திற்குப் பத்திரமானவர்கள்.

இத்திருக்கூட்ட மரபின் முன்னணியில் முதன்மையாக இருப்பவர் ஸ்ரீசங்கரர். "சுருதி ஸ்ம்ருதி புராணாநாம் ஆலயம் கருணாலயம்" என்கிறோம். ஞானத்தின் இருப்பிடம். கருணையின் பிறப்பிடம். ஆ-லயம் என்று ஜீவன சுகவாரியான முக்திநிலை முடிய அழைத்துச் சென்று ஒருமைப்படுத்தும் வரையில் ஓயாமல் முயன்றுகொண்டிருக்கும் கருணை.

'ஆத்மரதி'யான அவர் நம்மை அந்நிலைக்கு உயர்த்தப் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'ப்ரஸ்தானத்ரயம்' என்று சொல்லக்கூடிய உபநிஷத்துக்கள், ப்ரும்ம ஸூத்ரங்கள், கீதை இவற்றிற்கு உரைகள்; 'ப்ரகரணக் கிரந்தங்கள்' எனப்படும் வேதாந்தக் கையேடுகள். துதி நூல்களாகிய 'ஸ்தோத்ர க்ரந்தங்கள்' போன்ற பலவற்றை அருளியுள்ளார்.

கருத்தில் தெளிவு, சொல்லில் வீச்சு, சொல்வதில் எளிமை, பரந்த பார்வை, கவியின் தவிப்பு, அறிவில் ஆழம், பொங்கும் பரிவு, சிங்கத்தின் சீற்றம், தீண்டுதலிலாக் கிண்டல், விண்டுரைக்கும் வித்தகம், சிதறாத வாதம், பதறாத பாங்கு, உவக்கும் உவமை, தாய்மையின் தவிப்பு, தந்தையின் கண்டிப்பு, விந்தைமிகு சிந்தனை, அருணைநிகர் கருணை - இவை, இவர் நூல்களின் சிறப்பு.

இவர் கவிகளுக்கெல்லாம் கவியாகத் திகழ்ந்ததால் இவரது நூல்களில் காவ்யங்களில் தன்மை பெரிதும் பரவியிருக்கக் காணலாம். 'ப்ரச்நோத்தர ரத்னமாலிகா' என்ற சிறிய உரையாடலில் கூட இவரது கவித்துவம் 'பளிச்'சிடக் காணலாம்.

கவியின் காரியம் காவ்யம். எனவே, இவரது நூல்களுக்கு காவ்யத்தின் தன்மை உண்டு. காவ்யத்தின் தன்மை உண்டு என்றால், அதற்குரிய இலக்கணங்கள் அமைந்திருக்க வேண்டும். காவ்ய இலக்கணங்களுள் முதன்மையானது ரஸ பூர்ணமான சப்தச் சேர்க்கை. ஸ்ரீ சங்கரர் நூல்களைக் கற்ற யாவரும் இதை உணர்வர்.

நவரஸங்களும் பெருகி நிற்பது உத்தம காவ்யங்களுக்கு இலக்கணம். சரி: ரஸங்கள் என்றால் என்ன? "விபாவம், அநுபாவம், ஸாத்வீகம், வ்யபிசாரி என்ற நான்கு காரணங்களால் அனுபவிக்கத் தக்கதாகச் செய்யப்பட்ட மனதின் ஒருவகை மாறுபாடு 'ரஸம்' எனப்படும்." விபாவம், ஆலம்பனம், உத்திபனம் என இருவகைப்படும். இளமை, அழகு போன்றவை ரஸத்திற்கு ஆலம்பனம், ஆதாரம் - தென்றல், பௌர்ணமி நிலவு போன்றவை. உத்திபனம், தூண்டுதல், பெண்கள் அல்லது பிரியமுள்ளவற்றின் ஈர்ப்பு அநுபாவம். தன்னை மறப்பதும், அந்நியனாக நினைப்பதும், மற்றவர் இன்ப துன்பங்களைத் தன்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு அனுபவிப்பதாக நினைப்பதும் ஸாத்வீகம். ரஸானுபவத்தை விட்டு வெளியில் திரிவது வ்யபிசாரி.

ஒருவன் அல்லது ஒருத்திக்கு ஒருத்தி அல்லது ஒருவன் விஷயமாக அந்தந்த ரஸத்திற்கு அனுகுணமாக மாறுபாடற்ற நெஞ்சில் உண்டாகும் ஒரு விகார விசேஷத்திற்கு 'ஸ்தாயி பாவம்' என்று பெயர். ரஸத்திற்கேற்றபடி இது வேறுபடும். இது ரஸமாக ஆகும் வரையில் மற்ற ரஸங்களால் மறைக்கப்படாமலிருந்து, முன்கூறிய விபாவம் முதலான நான்கு காரணங்களால் வளர்ந்து ரஸமாக மாறும். இந்த ரஸத்தை அனுபவிக்கும்போது ஒருவன் தன்னையும் மற்றவற்றையும் மறந்து விடுகிறான். அப்போதே ரஸம் அவனுக்கு ஸ்வாதீனமாகிறது. அதாவது அவனே ரஸமாகும் அத்விதீய அனுபவம்.

எந்த ரஸமாக இருந்தாலும், அதன் அனுபவ நிலையில், ஒரு குறிப்பிட்ட பரமானுகாலத்தில் அனுபவிப்பவனே ரஸமாக மாறுவது என்பது ஒரு வேதாந்த அனுபவம். காவ்யத்திற்கும், ரஸங்களுக்கும் போல் வேதாந்தத்திற்கும் ரஸங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. வியாகரண சாஸ்திரமே வேதாந்தமாக விரிகிறது. காவ்யமும் இத்தகையதே. எனவே, காவ்யத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆகவே, வேதாந்த நூல்களில் நவரஸங்களுக்கும் நிறையவே இடமுண்டு. இதை உணர்ந்தால் வேதாந்தம் அலுக்காது.

சிருங்காரம், கருணை, அப்புதம், பீபத்ஸம், பயானகம், வீரம், ரௌத்ரம், ஹாஸ்யம், சாந்தம் இவையே நவரஸங்கள். அதாவது நவமான நவ உணர்வுகள்.

ஆண், பெண்களிடையே உண்டாகும் பரஸ்பரப் பிரேமை அல்லது கவர்ச்சி, இதனால் நெஞ்சில் எழும் மாறுபாடுகள், இவற்றின் வெளிப்பாடுகளான பேச்சும், நடத்தையும் சிருங்காரம் எனப்படும்.

நெஞ்சில் இரக்க உணர்வு எழுவதற்கான காரணங்கள் ஏற்படும்போது தோன்றும் மனநிலை, பேச்சு, செயல் இவை கருணை எனப்படும்.

ஆச்சரியத்தைக் கண்டு மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் தோன்றும் மாறுபாடு அற்புதம்.

வெறுக்கத் தக்கவற்றைக் கண்டு நெஞ்சில் எழும் உணர்வு பீபத்ஸம், அருவருப்பு, வாக்கிலும் செயலிலும் இது வெளிப்படும்.

பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய காரணங்களால் மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் ஏற்படும் மாறுபாடு பயாநகம்-அச்சம்.

மனவுறுதி, பராக்ரமம், சூரத்தனம் இவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் காரணங்கள் உண்டான காலத்து மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் எழும் மாறுபட்ட நிலை வீரம் எனப்படும்.

சினம் எழக் காரணமான சூழ்நிலையில் தோன்றும் மாறுபாடு ரௌத்ரம்-சினம்.

நகைப்பை உண்டாக்கக்கூடிய காரணங்கள் எழும்போது மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் தோன்றும் மாறுபாடு ஹாஸ்யம்-நகை.

ஆசையும் கோபமும் இல்லாமல், பொறுமையும் மனஉறுதியும் நிறைந்த, இன்ப துன்பங்களில் எப்போதும் கலங்காமல் இருக்கும் மனம், வாக்கு, காயங்களின் நிலைப்பாடு சாந்தம். இதற்கு வைராக்யம் என்றும் பெயர், பற்றின்மை.

ஆச்சார்ய ஸ்ரீ சங்கர் நூல்களில் இந்த ரஸங்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் விரவியிருக்கக் காணலாம். வாழ்வியல் தத்துவத்தையே, அதை நடைமுறைப்படுத்தும் வித்தையையே தனது நூல்களின் வாயிலாக எடுத்துக் காட்டுகிறார் ஸ்ரீ சங்கர்.

(வளரும்)

அறிவிப்பு

குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன், சென்னை மற்றும்
ஸ்ரீ சாந்தீபனி குருகுல ட்ரஸ்ட், சென்னை
இவற்றைத் தொடர்புகொள்ள விரும்புவவர்கள்,
கீழ்க்கண்ட முகவரியை அணுகவும்.

தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி :

No. 24-A, Mangai Street,

Off : Pillayarkoil Street,

Jafferkhanpet, Chennai - 600 083

Contact Person : Sri. V. JANAKIRAMAN

Cell : 94440 03710

email ID : publications@madhuramurali.org

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 91

ஓர் ஊரில், ஒரு வயதான பணக்காரப் பெண்மணி தனியாக வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் மிகவும் கருமியாக இருந்தாள்.

தான் 'இறந்த பிறகு சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று இன்பமாக இருக்க வேண்டும்' என்பதே அவளுடைய முக்கிய விருப்பமாக இருந்தது. மனதார, அழகின ஆப்பிளைக்கூடப் பிச்சைக்காரனுக்குப் போடமாட்டாள்.

ஒருநாள், ஒரு வயதான சாது மிகவும் பசியுடன் அவளுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்தார். சமையற்கட்டின் வாசலில் அமர்ந்துகொண்டு பசிக்கு ஏதாவது கொஞ்சம் உணவைக் கொடுத்தால்தான் அங்கிருந்து கிளம்புவதாகக் கேட்டுக்கொண்டார். அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை! என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை! கடைசியாக ஓர் அழகிய காரட்டில் பாதியைத் தானமாகக் கொடுத்தாள்.

சிலகாலம் கழிந்தது. திடீரென்று ஒருநாள் மரணத்திற்கு அதிபதியான யமதர்மராஜன் அவள் முன் நின்றார். “உன்னை நரகத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளேன். நீ ஒருபொழுதும் ஒரு நல்ல காரியத்தை உன் வாழ்க்கையில் செய்யவில்லை!” என்றார். அதற்கு அந்த வயதான பெண்மணியோ, “நீங்கள் தவறு செய்கிறீர்கள். நான் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லத் தகுதியானவள். உங்கள் கணக்குப் புத்தகத்தைச் சற்றுப் புரட்டிப் பாருங்கள். ஐந்து வருடங்களுக்கு முன், ஒரு நாளில் சுயநலமற்ற சேவையைச் செய்துள்ளேன். ஒரு காரட்டை ஒரு சாதுவிற்குத் தானம் கொடுத்துள்ளேன்.

எமனும் தனது கணக்குப் புத்தகத்தில் அதைத் தேடிக் கண்டுபிடித்தான். அவளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டு, “நீங்கள் உங்கள் வீட்டின் வாசலில் காத்திருங்கள். இன்னும் சில நிமிடங்களில் ஒரு 'தங்கக் காரட்' மேலுலகத்திலிருந்து கீழே இறங்கி, உங்கள் கையை வந்து அடையும். அதை நன்றாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அது உங்களைச் சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் ஆனால், ஒரு நிபந்தனை! அதனை நீங்கள் கைவிடக்கூடாது” என்று கூறினான். அந்த வயதானவள், சீக்கிரமாகத் தன்னை நல்ல புத்தாடைகளால்

அலங்கரித்துக்கொண்டு வீட்டுவாசலில் காத்திருந்தாள். ‘தங்கக் காரட்’ இறங்கி வந்தது. அதைப் பிடித்துக் கொள்ள, அது, பலூன் உயரே போவதுபோல் கிளம்ப ஆரம்பித்தது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த, பக்கத்தில் இருந்த ஒரு காய்கறி வியாபாரி, உடனே அந்தப் பெண்மணியின் காலைப் பற்றிக்கொண்டார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மற்றொருவர், அவருடைய காலைப் பிடிக்க இப்படியே ஒருவர் காலைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு பெரிய மனிதச் சங்கிலியே மேலே பறந்துகொண்டிருப்பதுபோல் இருந்தது.

அந்த பெண்மணிக்குக் காரட்டைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த வரை இவையெல்லாம் தெரியவில்லை. அவள் உயரே போகும் அந்தச் சந்தோஷத்திலேயே இருந்தாள். சுவர்க்கத்தின் கதவுகள் நெருங்கும்பொழுது, “இந்த உலகத்தை ஒருமுறை பார்த்துவிடலாமா?” என்று நினைத்தாள். அப்படிப் பார்த்தபொழுது அவள் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு சங்கிலித்தொடர் போன்று ஒருவர் வருவதைப் பார்த்து ஆத்திரப்பட்டு, “கீழே இறங்குங்கள், காலை விடுங்கள், நான் மட்டுமே சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லத் தகுதியுடையவள்” என்று சொன்னாள்.

அப்படிச் சொல்லும்பொழுது தனது இரண்டு கைகளை எடுத்து தனது இதயத்தைத் தொட்டாள். அப்பொழுது காரட்டின் மீது இருந்த அவளுடைய கை பிடி நழுவி விட்டது. அத்துணை பேருடன் அவள் கீழே விழுந்தாள்.

“நான், எனது” என்ற இவ்விரண்டுமே இறைப்பாதையில் செல்பவர்களுக்குப் பெரிய தடையாகும்.

— ஸ்ரீ சாந்தானந்தபுரி மஹராஜ் அவர்களின்
"Stories for Meditation" என்ற நூலிலிருந்து

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ கல்யாணஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள் திருக்கோயில், மஹாரண்யம்

பக்தர்களின் தரிசனத்திற்காகக் கோயில் திறந்திருக்கும் நேரம் :

காலை 6.30 மணி முதல் 11.30 மணி வரை.

மாலை 3.30 மணி முதல் இரவு 8.00 மணி வரை.

மாலே மணிவண்ணா-35

- மஹாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன்

பரமபத நாதனாக, பரவாசுதேவனாக உள்ள பகவான் தன் பக்தர்களாகிய ஆருயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிப் பல்வேறு நிலைகளை மேற்கொள்கிறான்.

பரமபதத்தில், நித்யசூரிகள், என்றென்றும் தன்னை அநுபவித்துச் சேவை செய்து பேரானந்தம் பெறும்படி திருமகளும் தானுமாய் இருந்து அவர்களுக்குச் சேவை சாதிப்பதே மாறாத பெருநிலை.

பரவாசுதேவ நிலையில் உள்ளடங்கித் தனித்தன்மை பெறாது இருந்த மாயை எனும் சக்தி பரம்பொருளினிடமாக இந்த உலகைத் தோற்றுவிக்கும் ஸங்கல்பத்தால் வடிவும் விளக்கமும் பெறுகிறது. இந்த நிலையில் அவர் மாயன் ஆகிறார்.

உலகத் தோற்றக் காரணமானதும், காத்தல், அழித்தல், மீளத்தோற்றுதல் ஆகிய செயல்களை விளக்கவும் நிர்வகிக்கவும் ஸ்ரீமந் நாராயணனாகிய வாசுதேவனே நான்கு வடிவங்களாகத் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறான்.

இந்த நிலை 'வியூகம்' எனப்பெறும். இது பகவானுடைய இரண்டாவது நிலை. 'வ்யூகம்' என்றால் அணிவகுப்பு என்று பொருள். போருக்குச் செல்லும்போது, அரசர்கள் படைகளை அணிவகுத்து நடத்தி வெற்றிபெறுதல்போல, பகவான் பரமபத வாசுதேவனாக இருந்தவாறு இராமல்,

**“பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாஓழுக்கும் அழுக்குடம்பும்
இந்நின்ற நீர்மை இனியாம் உறாமை உயிர் அளிப்பான்”**

(திருவிருத்தம்-1)

வேண்டி, உயிர்களின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானம் அளிக்கும் போரில் வெற்றிபெறத் தன்னை அணிவகுத்துக் கொள்கிறான். இதுவே, 'வியூக நிலை' என்கின்ற இரண்டாம் நிலை ஆகும்.

இந்நிலையில் பரவாசுதேவன், மாயன் ஆகிற வாசுதேவன் என்கின்ற முதல் திருநாமம் தாங்கிய திருமேனி உடையவன் ஆகிறான்.

ஒருவரது பெயரைச் சொல்லிய அளவிலேயே அப்பெயர் உடையவரது நினைவு நமக்கு ஏற்படுகிறது. வடிவத்தை விடப் பெயருக்கு உறவு ஏற்படுத்துவதில் ஆற்றல் அதிகம் உண்டு. திரும்பத் திரும்பப் பெயரைச் சொல்லப் பெயருடைய பெருமானது நினைவும் நமக்கு நீளத்தொடரும்.

வாசுதேவன் என்கின்ற பெயர் ஸஹஸ்ரநாமத்தில் இருமுறை (நாமவரிசை 332, 695) வருகிறது. பரமபதத்தில் உள்ள பரம்பொருளே உயிர்களைக் காத்தருள வேண்டி வ்யூகத்திலும் எழுந்தருளி நான்கு திருநாமங்கள் கொள்கிறார் என்பதை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டி முதல் நிலையில் அந்த 'வாசுதேவன்' என்கின்ற திருநாமத்தோடேயே வருகிறார்.

'வாசு, தேவர்' என்ற இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு பெயராகிறது. எல்லாப் பொருள்களிலும் நிலைபெற்றிருப்பவர்; எல்லாவற்றையும் தம்மிடம் நிலைபெறச் செய்பவர்; எங்கும் இருப்பவர் (வஸதி) எல்லாமாயிருந்தும் தம்மை ஒருவரும் உணராதபடி மறைந்து பல பொருள்களாகப் பார்க்கும்படி உள்ளவர் (வாலயதி); பஞ்சபூதங்களில் பரவியிருந்து அவற்றுக்கு இருப்பை உண்டாக்குபவர்; தன்னைத் தாயாக ஆக்கி உலகை அணைத்துக் காப்பவர் எனப் பல பொருள்கள் கொண்டது 'வாஸீ' என்ற பகுதி.

அலகு இலா (எல்லை இல்லாத) விளையாட்டு உடையார், ஒளி மிக்கவர், இன்பமயமானவர், பெருமிதத்துடன் இருப்பவர், அழகானவர், எங்கும் செல்லும் பேராற்றல் உடையவர், புகழ், விரும்பப்படுதல், செயலாற்றல் உடையவர் என்று பல பொருள் உடையது 'தேவ' என்ற பகுதி - இப்படி வாசு வாயும், தேவராயும் இருப்பவர் வாஸுதேவர் எனப்படுகிறார்.

'வாசுதேவாக்கியம் பரம்பரும்ஹ' என்று பாஷ்யம் எழுதும்போது சங்கர பகவத்பாதாள் குறிப்பிடுகிறார். பகவத் கீதையில் பகவான்

தன்னை 'வாசுதேவன்' என்று குறிப்பிடுகிறார். வாசுதேவரின் பிள்ளை என்ற பொருளிலும் அந்த இடத்தில் பொருந்தி வருகிறது.

உயிர்களுக்கு நலம் செய்யத் தன்னையே நான்காக அணிவகுத்துத் திருப்பாற்கடலில் ஆனந்தமாக அனந்த சயனத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் பெருமான் அவனே தான், தானே அவன் என்பதை உணர்த்த வேண்டி 'வாசுதேவன்' என்ற பரம்பொருள் திருநாமத்தோடேயே வருகிறான்.

திருமாலைத் தத்துவ வடிவில் காட்டிய பரிபாடல் தத்துவங்களைக் கொண்டு உயிர்களைக் காத்தருள்கிற வியூகநிலையின் முதல் திருநாமத்தையே வேறொரு வகையில் கூறித் தோத்திரத்தைத் தொடங்குகிறது.

'செங்கண் காரி' என்று வாசுதேவனாகிய பகவானை அழைக்கிறது பரிபாடல். 'காரி' என்றால் கருநிறம் படைத்தவன் என்பது பொருள். இந்தக் கரிய நிறத்தின் சிறப்பு மற்ற நிறங்களை எல்லாம் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு தன்னையே காட்டிநிற்பதாகும். எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு தானாய் நிற்கும் தனிமுதலாகிய வாசுதேவன் என்பதற்குரிய பொருளில் 'காரி' என்பது மிக நன்றாகப் பொருந்துகிறது. இனி, 'காரி' என்றால் மேகம் என்று பொருள். காரி என்றால் மேகத்தின் தன்மையுடையவன் என்பது பொருள். உயிர்களைக் காத்தருள்வதற்குரிய வ்யூக நிலையில் எல்லா உயிர்களையும் வேறுபாடு கருதாது, அவ்வுயிர்களின் வேண்டுகோளை எதிர்பாராது தானே கருமை என்ற நீரின் கனத்தால் ஓடிவந்து மழை பொழிவதுபோல் தன் தண்ணளியைச் செய்கின்றான் பகவான். பெருமானைப் போல மழை (கார்) உள்ளது என்று சொல்ல வேண்டும். பெருமான் 'ஓப்பு இலி அப்பன்'. ஆயினும், நமக்குப் புரிய வேண்டி நாம் அறிந்த பொருளாகிய மேகத்தை ஒப்பாகச் சொல்லி நிறைவடைகிறோம் என்பதையே 'செங்கண் கார்' என்ற தோத்திரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

உயிர்களை எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொண்டே நன்கு உறங்காமல் 'அறிதுயிலிலேயே' பெருமான் இருக்கின்றபடியால் வ்யூக நிலையில் முதற்கண் 'சிவந்த கண்கள்' சொல்லப் பெற்றுள்ளன.

“செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ” என்ற திருப்பாவைப் பாசரம் இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

செங்கண் காரி! - வாசுதேவனே! என்று உரை எழுதினார் பரிமேலழகர் - வாசுதேவன் என்ற பெயருக்குரிய பொருளாம் செங்கண் காரி என்ற தமிழ்த் தோத்திரமும் ஒன்றுக்கொன்று பொருள் விளக்கத்தில் இசைந்து நிற்பது அறிந்து மகிழ வேண்டிய ஒன்று.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ ஹரி:

எமது வெளியீடுகள்

நூல்கள் :

1. ஸ்வாமிஜியின் அருளுரைகள்
2. ஸ்வாமிஜியின் பொன்மொழிகள்

**H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji's discourse series in Tamil :
Cassettes, Audio CDs, VCDs**

1. ஸ்வாமிஜியின் அமுத உரைகள்	Cassettes, VCDs
2. திருப்பாவை	Cassettes, Audio CDs
3. பகவான் ரமணரின் அக்ஷரமணமாலை	Cassettes, Audio CDs
4. பகவான் ரமணரின் உபதேச உந்தியார்	Cassettes, Audio CDs
5. Greatness of Bhagavan Ramana	Cassettes, Audio CD

கீர்த்தனங்கள் :

1. ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனங்கள்	Cassettes, Audio CDs
2. மஹாமந்திரம்-அகண்ட கீர்த்தனம்	Cassette, Audio CD

For queries regarding, Madhuramurali, Books, Audio tapes & CDs
kindly send e-mail to "publications@madhuramurali.org"

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரமும் - 35

சுவாமி விவேகானந்தரை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். அவர் வாழ்க்கையில் அவருக்கு ப்ருந்தாவனத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவம் பற்றிப் பார்ப்போமா!

சுவாமி விவேகானந்தர், 1888 ஆகஸ்டில், ப்ருந்தாவனத்தை அடைந்தார். பலராமப்போஸ் என்ற ஸ்ரீராமக்ருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் பரமபக்தர், ப்ருந்தாவனத்தில் கட்டியிருந்த “காலா பாபுவின் குஞ்சம்” என்று அழைக்கப்படுகின்ற க்ருஷ்ணர் கோயிலில் தங்கினார் சுவாமிஜி. கண்ணன் தமது தெய்வீக லீலைகளைப் புரிந்ததும், கண்ணனின் பேருணர்வுகளில் திளைத்த கோபியர் வாழ்ந்து களித்ததும், சைதன்யர் மற்றும் அவரது சீடர்கள் பக்தியை வளர்த்ததும் இந்த மண்ணில்தான். “நரேன் பார்வைக்கு ஒரு ஞானியைப் போல் தோன்றினாலும், அவன் உள்ளத்தில் ஒரு பக்தன். மென்மையான உள்ளம் படைத்தவன் அவன்.” - என்பார் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணர்.

பக்தியின் விளைநிலமான ப்ருந்தாவனத்தில் விவேகானந்த சுவாமிஜியின் பக்தியுணர்வுகள் கிளர்ந்தெழுந்தன. ஒரு பக்தனைப் போல் அங்குள்ள புண்யதீர்த்தங்களில் குளிப்பதும், மலைகளை வலம் வருவதும், ஜப தபங்களில் ஈடுபடுவதுமாக நாட்களை அங்கே செலவிட்டார் அவர்.

ப்ருந்தாவனம் கண்ணனுக்கு உரியது என்றாலும், அங்கே அரசாட்சி செய்பவள் ராதை. கண்ணனுக்காகத் தன் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் ஈந்து அவன் மயமாகவே ஆகி, பக்திக்கு இலக்கணம் வகுத்தவள் அவள். ப்ருந்தாவனத்தில் உள்ள பக்தர்கள் கூட, கண்ணனின் பெயரைச் சொல்லாமல், ‘ராதே! ராதே!’ என்று தானே சொல்லுகிறார்கள்.

ஒரு நாள் சுவாமிஜி கோவர்த்தன மலையை வலம் வந்து கொண்டிருந்தார். யாரிடமும் உணவை யாசிக்கக் கூடாது என்றும் தானாக வருவதை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும்

அவர் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டிருந்தார். முதல் நாள் மதிய வேளையிலேயே அவருக்கு நல்ல பசி எடுத்தது. திடீரென்று பெரும் மழை பெய்யத் தொடங்கியது. பசியும் மழையின் தீவிரமும் சேர்ந்து அவர் மயங்கி விழும் நிலைமைக்குச் சென்றுவிட்டார். எனினும், யாரிடமும் உணவு கேட்கவில்லை. மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் நடந்து கொண்டிருந்தார். திடீரென்று பின்னாலிருந்து யாரோ அவரை அழைப்பது கேட்டது. ஆனால், அதை கேட்டதுபோல் காட்டிக் கொள்ளாமல் தொடர்ந்து நடந்தார் சுவாமிஜி. அழைத்த குரல் அவரை நெருங்கியது.

வந்தவன் ஒரு பக்தன். “சுவாமிஜி! உங்களுக்கு உணவு கொண்டு வந்திருக்கிறேன், சாப்பிடுங்கள்!” என்று கூறியபடியே அவரை அவன் பின் தொடர்ந்தான். ‘இது உண்மையிலேயே ராதையின் கருணைதானா?’ என்பதை அறிய விரும்பிய ஸ்வாமிஜி, தம்மால் முடிந்த அளவு வேகமாக நடக்கலானார். பக்தனும் விடவில்லை! ஒரு மைல் தூரம் நடந்த பிறகுதான் அந்தப் பக்தனால் ஸ்வாமிஜியை நெருங்க முடிந்தது. அவர் முன்பு வந்து வணங்கிய அவன் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். ஸ்வாமிஜியும் பூரீராதையின் கருணைப் பெருக்கை நினைத்துக் கண்ணீர் பொங்க, “ஐய்ராதே! ஐய் க்ருஷ்ணா!” என்று கூறியவாறே அந்த உணவை ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஒருநாள், சுவாமிஜி ராதாகுண்டத்தில் குளிக்கச் சென்றார். அந்த நாட்களில் அவர் ஒரு கௌபீனம் மட்டுமே அணிந்து கொண்டிருந்தார். அவரிடம் மாற்றுத் துணி கூடக் கிடையாது. அந்தக் கௌபீனத்தைத் துவைத்து உலரவைத்து விட்டு, குளிப்பதற்காக நீரினுள் இறங்கினார். குளித்துவிட்டுக் கரையேறிப் பார்த்தால் கௌபீனத்தைக் காணவில்லை! சுற்றும் முற்றும் தேடினால் மரத்தில் ஒரு குரங்கு அதைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தது! குரங்கிடமிருந்து துணியைச் சுலபமாகப் பெறமுடியுமா? அவரிடம் வேறு துணியும் இல்லை! எப்படி ஊருக்குள் செல்வது? ஸ்வாமிஜியின் கோபம் ராதையிடம் திரும்பியது.

“தாயே! நான் ஊருக்குள் போக முடியாது. எனவே காட்டினுள் போகிறேன். அங்கேயே கிடந்து பசியிலும் பட்டினியிலும் வாடிச் சாகப் போகிறேன்” என்று எண்ணியபடி விரைந்து காட்டினுள் நடக்கலானார். இங்கேயும் விரைந்து வந்தான் ஒரு பக்தன். அவனது கையில் புத்தம் புதிய காவித்துணி ஒன்று இருந்தது. அதனைச் சுவாமிஜிக்கு அளித்தான் அவன். கண்ணீர் மல்க அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார் சுவாமிஜி. திரும்பிக் குளக்கரைக்கு வந்தால் ஆச்சர்யம்! சுவாமிஜியின் கௌபீனம் அவர் போட்ட இடத்திலேயே கிடந்தது!

ராதையின் பக்தியில் தோய்ந்தவராகப் பின்னாளில் ஒருமுறை ராதையைப் பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் -

“அப்போது கறந்த பாலில் தோன்றும் நுரை பட்டால் உன் விரல் வெட்டுப்படுமா? ஒரு வேளை அதுகூட ஸாத்யமாகலாம், ராதையின் இதயமோ அதைவிட மென்மையானது” என்று கூறினார்.

இறைவனையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வேறு எந்த ஆதரவுமின்றி வாழ்கின்ற ஒருவனுக்கு இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவை அவனது நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துகின்றன. காட்டிலும் மேட்டிலும், கடலிலும், மலையிலும், குன்றிலும், குகையிலும், எங்கு வாழ்ந்தாலும், எங்குச் சென்றாலும் இறையருள் தன்மீது உள்ளது; அந்த அருள் தன்னை எந்த நிலையிலும் காக்கும் என்பதை இந்த நிகழ்ச்சிகள் அவனுக்கு நிதர்சனமாக்குகின்றன. முன்னிலும் தீவிரமாக அவன் ஜபதபங்களில் ஈடுபடுகிறான்!

ஆதாரம் : சுவாமி விவேகானந்தர் வாழ்க்கை வரலாறு .

(தொடரும்)

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

Hare Rama Hare Rama Rama Hare Hare
Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare

அதிமானுஷஸ்தவம்

61 ஸ்லோகங்கள் “அதிமானுஷஸ்தவ”த்தில்; ‘ஒவ்வொன்றும் மிக அழகு’; எம்பெருமான் தம்மை மானிடராகப் பாவித்து ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களில் நடந்துகொண்டாலும் இடையிடையே மனிதர்களால் இயலாத அற்புதச் செயல்கள் பலவற்றைப் புரிந்தவன் என்பதைக் கூரத்தாழ்வான் விளக்குகிறார். 16 ஸ்லோகங்கள் ஸ்ரீராமாவதாரத்தைப் பற்றியும், 25 ஸ்லோகங்களில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தைப் பற்றியும் மற்ற ஸ்லோகங்களில் இதர அவதாரங்களைப் பற்றியும் பேசுகிறார்.

ஒரு ஸ்லோகத்தில் எம்பெருமான் கடல்கடைந்த அவதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார். ஒரு பொருள் இவ்விதம் மாறும் என்பதை உலகில் நியதியால் அறிகிறோம். பால் - தயிராகவும், நூல் - சேலையாகவும், மண் - குடமாகவும் மாறக் கண்டுள்ளோம். வெறும் பால் என்ற ஒரே பொருளிலிருந்து உச்சைச்சிரவஸ் என்ற வெள்ளைக் குதிரை, ரம்பை, மேனகை போன்ற அப்சரஸ்ஸுகள், விஷமும் அதற்கு நேர்மாறான அமுதமும், சந்திரனும், கல்பதருவும், தன்வந்திரியும் பெரிய பிராட்டியும் எப்படித் தோன்றினர்? இது பெருவியப்பாயுள்ளதே!

நல்லதும், கெட்டதும், ஜடமும், அஜடமும், ஆணும், பெண்ணும், த்ரவமும், கடினமும், சிறியதும், பெரியதும், தாழ்ந்ததும் சிறந்ததுமான பல பொருள்களின் உருவில் ஒரு பாற்கடல் மாறியது என்றால் இது பெருமானின் அதிமானுஷமான செயல்கள் ஆகும் என்பதை உணர்ந்து ஆழ்வானுக்கு வியப்பு ஏற்படுகிறது!

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே //

ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே //

பக்த கயீர்

16ஆம் நூற்றாண்டில் நமது பாரத தேசத்தில் வாழ்ந்த மஹாத்மா கபீர்தாஸ். இறையனுபூதி பெற்றவர். உயர்ந்த அத்வைத நிலையை அடைந்தவராக இருந்தும் ஹரி நாம கீர்த்தனத்திற்கு ஏற்றம் அளித்து வாழ்ந்தவர். அவரது அமுதமொழிகள் பதாவளிகள் என்றும், குறள் வடிவான தோஹாக்கள்' என்றும் புகழ் வாய்ந்தவை. பரமகருணையுடன் இத்தகைய மஹான்கள் அருளிச் செய்த செயல்களை நாம் தெரிந்து கொண்டு அவசியம் பயன்பெற வேண்டும். அவரது சில அமுத மொழிகளை நாம் ரஸித்து உய்வோம்.!

1. मन रे हरि भजि हरि भजि हरि भजि भाई | .....

மனமே ஹரிபஜனம் செய். அனவரதமும் பகவானைப் பஜி. எந்த நாளில் உனக்கு யாரும் உதவிக்கு வரமாட்டார்களோ அன்று பகவான்தான் உன்னுடன் இருப்பான். எனக்கு மந்திரம், தந்திரம் எதுவும் தெரியாது. இவற்றில் எனக்கு நம்பிக்கையும் இல்லை. எத்தனையோ அழகும், பணமும் வாய்ந்த ராஜாக்கள், சத்ரபதி ஆகியோர் மாயையினால் நஷ்டமடைந்து போயினர். எனக்கு வேதமோ கம்பீரமான சாஸ்திரமோ தெரியாது. எனக்கு ராமநாமம் மாத்திரம்தான் தெரியும்.

பண்டிதர்களைத் தெரியாது. பகவானை மட்டும்தான் தெரியும். ராமன் மட்டும்தான் பக்தர்களைப் பரிபாலனம் செய்யக்கூடியவன். அம்பரீஷனைக் காக்க அவன் சுதர்சன சக்கரத்தைப் ப்ரயோகம் செய்யவில்லையா? பக்த கபீர்தாஸனின் பகவானான ஸ்வாமி ராமன் எப்படிப்பட்ட தயாளர்! தனது சரணத்தை அண்டிய பக்தர்களை ஒருபோதும் காக்காமல் விடமாட்டான்.

दास कबीर को ठाकुर ऐसौ भगत की सरन उबारै ।

என்று முடிக்கிறார்.

2. ராம भजि राम भजि राम चिंतामणि ।

ராமனின் பெயரைச் சொல்லுங்கள். ராமனின் நாமத்தைக் கூறுங்கள். ராமன்தான் சிந்தாமணி. ஸம்பூர்ண இச்சைகளைப் பூர்த்தி செய்து வைப்பவன். இத்தகைய சிந்தாமணி மிகுந்த பாக்யத்தால் தான் ஒருவனுக்குக் கிட்டும். ஒரு முறை அப்படிக் கிடைத்தால் அதை நழுவவிட்டு விடாதே! துர்ஜனங்களின் ஸங்கத்தில் வீழ்ந்து ராமனை மட்டும் மறந்து விடாதே! ஸாது ஸங்கத்தில் அமர்ந்து பகவானின் குணத்தைக் கானம் செய். அந்த ராமனை உனது ஹ்ருதய கமலத்தில் ஒளித்து வை. உனது ப்ரேமையால் அவனை இறுக்கிக் கட்டி ஹ்ருதயத்தை விட்டு நழுவாமல் பார்த்துக் கொள். அஷ்டமா சித்திகளும், நவநிதிகளும் ராம நாம ஸ்மரணத்தால் மட்டுமே அடைந்து விடமுடியும். கபீர் சொல்கிறேன். ஜீவனே கேள்! பகவானின் சரண லேவை மட்டுமே செய்.

‘कहै कबीर भजि चरन मुरारी’

என்கிறார்.

அறிவிப்பு

மதுரமுரளி இதழில் விளம்பரங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டண விபரம் (5 வரிகள் / 40 வார்த்தைகள்)

¼ Page Size Rs. 2000/-

விளம்பரங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

“மதுரமுரளி”, குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்,
24, நேதாஜி நகர், ஜாயர்கான்பேட்டை, சென்னை - 600 083.

☎ 044-23710110

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின்

ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 116

தைரியமோடு உன் மெய்யக நாடயான்
கட்டழிந்தேன் அருள் அருணாசலா

எந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்வதாக இருந்தாலும், பொறுமையுடன் விடாது செய்ய வேண்டும். அந்தந்தக் காரியங்கள் பலிதமாவதற்கு சரியான காலம் அவசியம். அந்தக் காலம் வரும்வரை, பொறுமையுடன் தொடர்ந்து செய்து வருவது அவசியமாகிறது. செடிக்கு நீர் ஊற்றினால், அது மரமாகக் காலமெடுக்கும்ல்லவா? விதை விதைத்தால், அது செடியாய் மாறவும் ஒரு காலமெடுக்கின்றது. இன்று செய்த உடன், இன்றோ அல்லது நாளையோ பலன் ஏற்படுவதில்லையே! இந்த விஷயம் லௌகீகம் மற்றும் ஆன்மீகம் இரண்டிற்கும் பொருந்தும்.

தியானம் பழகும் சாதகர், எந்தவொரு சிரமம் ஏற்படுவதாலும், தியானம் பழகுவதை நிறுத்துவது தவறாகும். உலக விஷயங்களில் எப்படித் தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அதுபோல் ஆன்மீக விஷயங்களிலும் தடைகள் வரும். உதாரணமாக, ஒருவர் வீடு வாங்க ஆசைப்படின, அதற்குப் பலவிதத்திலும் தடங்கல் ஏற்படத்தானே செய்கின்றது. அதையும் மீறித்தானே அவர் வாங்குகிறார்!

அதுபோலவே, தியானம் பழகும் ஒருவருக்கு, உடம்பில் பலவித தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம்; வலி ஏற்படலாம்; உஷ்ணம் உண்டாகலாம். இப்படிப் பலவிதத்தில் சிரமப்பட வேண்டி உள்ளதே என்பதற்காக, சாதனையைக் கைவிடுவதும் சரியல்ல; பயப்படுவதும் சரியல்ல. ஆன்மீக சாதனைகள் விடக்கூடியவையாக இல்லை. அவற்றை விடாமல் செய்யத் தைரியம்தான் தேவை.

சிலர், வீட்டில் ஒரு ஸ்வாமியைப் பூஜை செய்து வருவர். அச்சமயத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சிரமம் ஏற்படின், உடனே அவர்களுக்கு இந்தப் பூஜை செய்வதால்தான், நமக்குச் சிரமம்

ஏற்படுகிறது என்று தோன்றிவிடும். அதனால், அந்த ஸ்வாமியையே அவர்கள் வேறு யாரிடமாவது கொடுத்து விடுவர். அல்லது யாரிடமாவது சென்று, இந்த ஸ்வாமியை நான் பூஜை செய்யலாமா? கூடாதா? எனக் கேட்பர். எப்பொழுது இப்படிக் கேட்கின்றனரோ, அப்பொழுது இவர்களுக்குத் தாங்கள் பூஜை செய்யும் ஸ்வாமியிடம் பிரியமில்லை என்று ஆகிவிடுகிறது அல்லவா? அன்பு இருக்கும் இடத்தில் கவலைகள் இருக்கா.

இலெளகீக உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில், ஒரு பெண்ணானவள் தனது கணவனுக்கு எந்த வியாதியாக இருந்தாலும், முகம் சுளிக்காது பணிவிடை செய்கிறாள். அதைத் தனது கடமை என்று நினைக்கிறாள். கணவனுக்கு வந்த துக்கத்தைத் தனது போலவே எண்ணி உருகுகிறாள். ஆனால், அதே பெண், கணவனின் உறவினர்களிடம் அப்படி இருப்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் அவளுக்கு வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. அவர்களின் கஷ்டத்தில் இவள் பங்கு கொள்வதில்லை. இப்படிக் கணவனுக்கு முகம் சுளிக்காது பணிவிடை செய்யக் காரணம் அன்புதான். கணவனின் உறவினர்களை ஒரு Burden ஆக பணிவிடைச் சுமை போல நினைப்பதற்குக் காரணம், அன்பின்மையே.

ஆக, ஒரு ஸ்வாமியிடம் அன்போடு செய்யும் பக்தியும், பூஜையும் தாம் உயர்ந்தவை ஆகும். இல்லாவிடில் அந்தச் சாதனை பலிக்காது. ப்ரேமையுடன் செய்யும் சாதனையில் கஷ்டம் இல்லை. அது சாதனா பூர்வமான பூஜை இல்லை.

ப்ரேமையுடன் செய்யும் பூஜையினால் கஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை. இதை மாற்றிச் சொன்னால், கஷ்டம் ஏன் வருகிறது என்றால், ப்ரேமையில்லாமல் பூஜை செய்வதுதான் காரணம்.

குருவின் அனுக்ரஹமோ, ஈச்வரனின் அனுக்ரஹமோ, மட்டுமே ஒருவருக்குப் ப்ரேம பூர்வ பக்தியைக் கொடுக்கும். அந்தப் பக்தியுடன் கூடின சாதனைதான் ஆத்மானுபூதியில் கொண்டுவிடும்.

(தொடரும்)

செய்திகள்

ஜூலை 8-ஆம் தேதி முதல் ஜூலை 10-ஆம் தேதி வரை

தினமும், காலை 8 மணி முதல் காலை 10 மணி வரை, சென்னை, ஆலப்பாக்கம், மதுரமுரளிபவனத்தில் திருச்சூர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஐயர் அவர்களின் நாராயணீயம் மூலபாராயணம் நடைபெற்றது.

சென்னை, அசோக் நகர், ஏழாவது அவென்யூவில் மாலை 6 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை திருச்சூர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஐயர் அவர்களால் “நாராயணீயம்” உபன்யாஸம் நடைபெற்றது.

ஜூலை 17-ஆம் தேதி — ஆஷாட ஏகாதசி

மதுரபுரியில் காலையில் ஏகாதசியை முன்னிட்டு மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள் திருமஞ்ஜனம் நிகழ்த்தினார்கள். தீர்த்தப் ப்ரஸாதத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி நாமஸங்கீர்த்தனத்தின் பெருமையைப் பற்றி அருளுரை நிகழ்த்தினார்கள். பகவன்னாம கீர்த்தனமே நம் வீட்டையும், நம் நாட்டையும், நம் உலகையும் ஒற்றுமைப்படுத்தும் என்று கூறினார்கள். திரளான பக்தர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

மாலை 6 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை சென்னை, மதுரமுரளி பவனத்தில், ஆஷாட ஏகாதசியை ஒட்டி திவ்யநாமகீர்த்தனம் நடைபெற்றது. அபங்க கீர்த்தனைகள் பாடப்பட்டன.

ஜூலை 21-ஆம் தேதி — குரு பூர்ணிமா — வ்யாஸ பூஜை

குரு பூர்ணிமாவை முன்னிட்டு, மதுரபுரியில் வ்யாஸ பூஜை நடைபெற்றது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி, ஸ்ரீ மஹாபெரியவர்களின் பாதுகைகளுக்கு அபிஷேகம், அர்ச்சனை செய்தார்கள். மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனுக்கு அர்ச்சனை செய்தார்கள். பக்தர்களுக்கு அக்ஷதைப் ப்ரஸாதம் வழங்கினார்கள். மாலையில் சென்னை, அசோக் நகர் ஏழாவது அவென்யூவின் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் சத்ஸங்கம் நடைபெற்றது.

மங்களானி பவந்து!